

skal jeg sige bemærke, at jeg naturligtvis ikke har det Allermindste imod den Ophævelse af Vicepolitidirektørens Funktioner, som det andet Thing har indbragt i Loven; tværtimod, jeg finder det ikke blot begrundet i den allerede bestaaende Lønningslov, men ogsaa at være en naturlig Følge af den Forandring, vi vente i Retspleien, hvorefter hans væsentligste Funktion vil bortfalde, nemlig Udstedelsen af Aktionsordrerne — og endelig uundværlig for at bringe den nødvendige Eenhed ind i den øverste Politibestyrrelse; det er altsaa Noget, jeg fuldkommen tiltræder; men hvad jeg derimod maa være imod, er den Afskillelse, man har forbundet dermed, af de tre forskellige Brancher af Politiet under særskilte fideordnede Inspektører. Det, der navnlig har været det væsentligste Motiv til denne Afskillelse, har vistnok især været Hensynet til Anslet om at stille Opdagelsespolitiet fra det øvrige Politi. Det er jo ganske klart, at Forholdet nødvendigtvis maa stille sig saaledes, at man i de lavere Sphærer af hele Politioorganismen nødvendigvis maa komme til at afskille disse Brancher, at man vil komme til at lade nogle af det underordnede Personale, nemlig Konstablerne, udelukkende have at bestyrelse sig med Opdagelsespolitiet; det ligger i Forholdets Natur, det ligger navnlig deri, at dette Opdagelsespoliti forudsætter særegne Evner og en særegen Dydighed, som ikke kan træffes allevegne. Der bør være et eget Korps af Opdagelsespolitibetjente, men det var Noget, som ogsaa allerede kunde finde Sted efter det oprindelige Udkast; Randsstinget er derimod gaaet et Skridt videre og har sat en egen Inspektør for dette Korps, adskilt fra de andre. Jeg skal tillade mig noget nærmere at betragte de Grunde, som derfor ere anførte fra forskellige Sider, og det vil være naturligt, og vil ikke finde nogen Misbilligelse, da Forslaget skriver sig fra det andet Thing, naar jeg refererer mig noget nærmere til den Betænkning, som der er afgivet, forsaavidt jeg vil imødegaae de der anførte Grunde. Den første Grund, der frembyder sig, maa vistnok tillægges saa meget mere Betydning, som det synes, at den høitærede Justitsminister i det andet Thing har lagt en fortrinlig Vægt der-

paa. Det er, at det skulde være principmæssigt at stille Opdagelsespolitiet navnlig fra Ordenspolitiet. Jeg maa herved for det Første tillade mig at bemærke, at hvor megen Vægt man end lægger paa Principer og Theorier, saa er det dog ganske vist, at der neppe lader sig tænke Noget, der mindre taaler at ordnes efter blotte Principer og abstrakte Systemer end netop Politivæsenet. Men selv om jeg vilde bortsee derfra, forekommer det mig, at der ligger en Misforstaaelse til Grund for den Paastand, at denne Anstalt skulde være principmæssig. Den ærede Minister har fremstillet det saaledes, at der er en ligesaa bestemt Forskel mellem Ordenspolitiet og Sikkerhedspolitiet, som der er mellem Orden og Rets sikkerhed, som der er mellem de smaa Forseelser, der kunne finde Sted, hvor man tilfidefætter, hvad der af Ordenshensyn er foreskrevet, og de Tilfælde, hvor Paagjældende igennem Forbrydelsen søger at gjøre Brud paa Rets sikkerheden. Det er vist, at der her er en væsentlig Forskel, men jeg troer ikke, det er den, der rammes ved Afskillelsen imellem Ordenspolitiet og Opdagelsespolitiet. Den Forskel, som den ærede Minister opstillede, er imellem Ordenspolitiet og Sikkerhedspolitiet i det Hele taget. Men Sikkerhedspolitiet gaaer, foruden paa at efterspore og opbage Forbrydelser, ogsaa ud paa at forebygge Forbrydelser, og dette præventive Politi har dog Ingen tænkt paa at sætte som en særegen Branche i Forbindelse med Opdagelsespolitiet, men man har tværtimod knyttet det sammen med Ordenspolitiet. Jeg troer derfor ikke, at denne Betragtning holder Stil, ligesom jeg i ethvert Fald ikke kan lade denne Grund være afgjørende.

Der er dernæst anført et andet Argument, som jeg heller ikke kan tillægge nogen Vægt. Det er det, at den gjensidige Tillid og Bøvlighed mellem Befolkningen og Ordenspolitiet, som ikke blot i og for sig er høist ønskelig, men absolut nødvendig, hvis dettes i Forhold til Stadens Udstrækning ingenlunde talrige Personale skal kunne gjøre Fyldest, let forstyrres, naar Ordenspolitikets Personale iflæng anvendes, ogsaa til at efterspore Forbrydelser, hvilket ikke vil kunne undgaaes, saafremt en og samme Embedsmand skal bestyre begge Slags Virk-